

A XXV aniversare a înființării Societății Politecnice

În seara de Sâmbătă 2 Decembrie 1906, a avut loc, conform statutelor, banchetul anual al Societății Politecnice, care de data aceasta a avut o deosebită solemnitate, fiind că s'a sărbătorit tot odată și a 25 aniversare a înființării Societății noastre.

Banchetul a avut loc în sala Clubului german și a fost prezidat de D-l *Al. Cottescu*, președintele Societății. A început la ora 8^{1/2} p. m. și au luat parte la el 81 membri și anume :

Alexandrescu N. G.; Alimănișteanu C.; Antoniu St.; Arsenescu Aur.; Balasinovici Eug. I.; Bănescu D.; Beleş Aurel; Berlescu Al. C.; Bujoiu Elie; Busuioc C.; Bușilă C.; Cananău Titus; Capriel Dicran; Capriel H.; Capșa Gh., Carcalechi Sergiu; Casimir Gr.; Catz J.; Cerkez Gr.; Chiriac Arghir; Cihodariu C.; Cioculescu N.; Cireșeanu D.; Comănescu Corneliu; Constantinescu Tancred; Costinescu N.; Cottescu Al.; Cristescu V.; Cucu-Starostescu N.; Dimitrescu Al.; Dimo P.; Dragu Th.; Duperrex Ed.; Emilian D.; Frunză Gh.; Gallea N.; Gâlcă T.; Georgescu N.; Gheorghiu St.; Grigorescu C.; Grigorescu Tr.; Hârjeu N. N.; Iliescu Pandele; Ioachimescu Andrei; Ionescu I.; Jarca D.; Kobici R.; Lazarovici Ef.; Leordeanu Gh.; Lintescu Sava, Mathias M.; Moțoi I.; Negulescu C. Gh.; Orăscu Al. G.; Pangrati E.; Papadopol Al.; Pâslă I.; Periețeanu Al.; Poenaru Jatan N.; Popescu Gh.; Pretorian Șt.; Razu Ar.; Saligny Anghel; Saligny M.; Scheller Conrad; Schlave H. O.; Stavăr Gr.; Stăuceanu Victor; Sterian I.; Stroescu T.; Ștefănescu Eug.; Ștefănescu N. P.; Tacu D.; Teodorescu N. V.; Vasilescu Karpen N.; Văsescu D.; Venert I.; Voiculescu V.; Wagner Al.; Wegener Max.; Zanne N.

La banchet au fost invitați și D-l *C. Olănescu*, președinte de onoare al Societății, precum și D-l Ministru al Lucrărilor Publice *I. C. Grădișteanu*, care însă n'au putut lua parte.

Cea mai vie animație o domnit în tot timpul banchetului, iar la șampanie D-l președinte *Al. Cottescu* deschide seria toasturilor. D-sa zice în esență :

Iubiți Camarazi,

Banchetul din astă seară are o deosebită însemnătate, căci afirmă existența de 25 ani a Societății. Creiată la 7 Decembrie 1881, în anul întemeierii Regatului, a fost predestinată a deveni

o instituțiune științifică și națională și i-a fost dat să și serbeze jubileul de 25 ani de existență, în anul jubiliar, în care toată suflarea românească a sărbătorit pe prea iubitul nostru *Rege*, pentru 40 ani de glorioasă domnie și 25 ani de la încoronarea Sa ca *Rege*. Noi care ne-am dat seama de sacrificiile făcute de țară spre a ajunge la progresele de azi, care am cunoscut rolul preponderent și direct pe care l'a avut prea iubitul nostru *Rege* în această dezvoltare, datori suntem a ne îndrepta privirile către El și să strigăm cu toții: «*Trăiască M. S. Regele Carol I; Trăiască Dinastia Română*».

Toți conmesenii se ridică în picioare și acoperă cu puternice strigăte de *ura!* cuvintele D-lui *Al. Cottescu*, în timp ce muzica Regimentului I de Geniu cântă Imnul Regal Român.

D-l *Al. Cottescu* continuă zicând: Acum să ne aruncăm o scurtă privire spre trecut. Corpul tehnic român începe a se afirmă în 1879, când nemuritorul *Ion Brătianu* și regretatul inginer inspector general *D. Frunză* au avut încrederea a în-truni în jurul lor un personal tehnic românesc și cu care a început era construcțiunilor prin ingineri români. Astfel se începă linia Buzău-Mărășești care s'a terminat către finele anului 1881.

Inaugurarea acestei linii s'a făcut la Focșani, la 18 Octombrie 1881, în prezența *M. L. Regele* și *Regina*. În discursul rostit la banchetul dat cu această ocazie, *M. S. Regele* pronunță profetica deviză: „*Prin noi înși-ne*“, zic profetică, căci anunță că de aci înainte Statul Român trebuie să și construiască singur lucrările sale.

Entuziasmul produs a fost nemărginit și chiar în seara aceluși banchet, după plecarea Majestăților Lor, se puse bazele societății noastre.

În anul următor 1882 se începă era marilor construcțiuni de linii ferate, care au produs dezvoltarea noastră de astăzi. Decedatul General *N. Dabija*, pe atunci Ministru de Lucrări Publice (fost membru al Societății noastre), a pus în executare peste 1000 km. de căi ferate, împărțite în 3 grupe, puse sub direcțiunea inginerilor inspectori generali: *Frunză D.*, *Yorceanu Sp.* și *Ene P.* Un mare număr de tineri se consacrară ingineriei, și un mare număr de ingineri români, avură ocaziunea a și manifestă talentele lor. Dela 1883—1890 mai bine de 1000 km. de căi ferate au fost executați de ingineri români.

Experiența fû făcută, și geniul civil român dădù probe îndubitabile de capacitate la construcția acestor linii, și de des-toinicie în exploatarea lor luată de Stat încă din 1880, în timp ce geniul militar desăvârșia impozantele fortificații din jurul Capitalei și din regiunea Focșani-Nămoloasa-Galați, Guvernul și

Capul Statului căpătară încredere în români. Așa se explică că se încredință românilor: construcția Docurilor, a Podului peste Dunăre și a porturilor dunărene și maritime.

Corpul tehnic devine din ce în ce mai important și trebuie să se țină seama de el în organizmul Statului. Ajungem astfel în 1895, când fu dat tot unui membru fondator al Societății noastre, unui *eminent inginer și om de stat*, D-l C. P. Olănescu, a face legea de organizare a Corpului Tehnic. Azi el ar fi fost foarte fericit a veni între noi și a serba aniversarea Societății, de care nici odată nu s'a înstrăinat, dacă un doliu recent nu l-ar fi împedecat. Astăzi Corpul Tehnic prenumără ilustrații, care de nu ar fi avut prea multă dragoste de meseria lor, ar fi devenit desigur și capacități politice.

Corpul nostru Tehnic s'a dezvoltat din ce în ce mai mult. Azi nu mai sunt streini în funcțiuni tehnice. Mai mult, mulți ingineri s'au desbrăcat de tutela oficială, ca să devie întreprinzători de lucrări publice sau industriale. Dacă totuși din timp în timp se întâlnesc neștiutori, care să nuși dea seama de forța tehnică a țării, dacă azi se mai găsesc persoane care consideră corpul tehnic, consider aceasta ca ultimele manifestații a unui trecut îndepărtat, ca o rămășiță a trecutului în care soarele tehnic nu strălucea. (Aplauze frenetice și îndelungate). De sigur că cerul corpului tehnic se va limpezi de ultimii nori și va deveni mai strălucitor.

Putem privi viitorul cu încredere, și el va fi splendid atunci când se va ține seamă în totul de deviza: „*Prin noi înși-ne*“. Urez Societății noastre să serbeze a 50 aniversare a existenței sale, care doresc să fie mult mai impozantă, căci sper că până atunci elementul tehnic va deveni mai preponderent, și sper că acei care vor serba această aniversare vor fi mai fericiți și mai mulțumiți ca noi azi. (Aplauze frenetice).

Iubiți camarazi, vorbind de tehnicieni să ne aducem aminte și de cei ce nu mai sunt între noi și să le zicem cu toții: «Dormiți în pace; Societatea în care ați trăit, trăește și azi, prosperează și păstrează amintirea voastră».

Și pentru a sărbători prezentul nostru, să-mi dați voe să închin paharul meu în sănătatea D-lui C. Olănescu, membru fondator și președinte de onoare al Societății, și pentru acel care personifică mândria noastră și ilustrează prezentul nostru cu atâta strălucire, am numit „*Anghel Saligny*“.

Aplauze nesfârșite și strigăte puternice de *Să trăiască* urmează acestor cuvinte.

D-l Vice-președinte D. Iarca, luând cuvântul spune cam următoarele: Am auzit cu toții cuvintele entuziaste ale D-lui

Al. Cottescu. Dacă Societatea Politehnică a făcut progrese aceasta se datorește președinților săi. În special să ne gândim la D-l *Al. Cottescu* care a sacrificat totul pentru Societate. Ridic paharul meu în sănătatea sa. (Aplauze îndelungate).

D-l *E. Pangrati* spune că suntem aci o societate care 'și serbează majoratul de 25 ani. Președintele nostru a făcut istoricul dezvoltării Societății în cursul celor 25 ani. E bine să ne raportăm la timpuri și mai vechi, de acum o jumătate de veac, pe când oameni tehnici nu prea erau. Așa se povestește că o comună neavând inginer, dar trebuindu-i unul, a angajat ca inginer pe farmacistul care era Neamț, căci se zicea că Neamțul știe de toate. În astfel de vremuri, 'și-au început activitatea predecesorii noștri! Totuși corpul tehnic a făcut rezeși și mari progrese și a ajuns un element care face cinste țării, căci un inginer ca *Anghel Saligny* face mândria nu numai a țării noastre, dar un inginer ca dânsul ar fi fost o mândrie a oricărei alte țări străine, care l-ar fi posedat. Inginerii însă sunt modești; cu toate acestea Corpul nostru tehnic a primit o manifestație deosebită, când *Majestatea Sa*, a pus noul ordin Carol, pe pieptul celui mai autorizat reprezentant al său. (Aplauze și urale nesfârșite).

Azi după 25 ani corpul nostru tehnic, care 'și-a dovedit corectitudinea, e în cele mai multe cazuri prețuit cum trebuie. Se recunoaște azi că suntem buni constructori de căi ferate, de lucrări maritime, de poduri etc.; nu ni se mai contestă de cât puține lucruri. Nu insist asupra acestui fapt, căci cum a spus președintele nostru, acestea sunt resturi ale trecutului; dar vor dispărea și se va recunoaște inginerilor adevărata lor valoare.

Permiteți-mi să ridic paharul meu în cinstea inginerilor români de toate gradele și mai ales a șefilor lor care știu să-i conducă și să-i reprezinte cu demnitate. Vă rog să strigați cu toții: «Trăiască membrii Consiliului Tehnic Superior». Urale și strigăte nesfârșite de «să trăiască», subliniază cuvintele D-lui Pangrati.

D-l *Al. Cottescu* citește în aplauzele entuziaste ale întregii adunări o scrisoare a D-lui *C. Olănescu* și apoi una din partea D-lui Ministru *Ion Grădișteanu*, pe care le publicăm în întregime.

Scrisoarea D-lui C. Olănescu

București, 30 Noembrie 1906.

Amice scumpe și iubite Președinte,

„Din cauza unui doliu recent, sunt nevoit a nu fi în mijlocul camarazilor pentru a sărbători împreună anul în care se împlinește 25 ani dela înființarea Societății Politecnice. Măhnirea mea este cu atât mai mare, cu cât sunt unul din puținii care am rămas din acei care au pus bazele acestui Templu, ridicat inginerilor pentru dezvoltarea științei și artei lor, cât și spiritului de corp și de camaraderie, care trebuie să-i unească pe toți într-o forță puternică, pentru dezvoltarea economică și industrială a țării noastre. Sau dus dintre noi: Fălcoianu, Manovici, Ene, Yorceanu, Donici, Frunză și atâtea alții care cu noi au zidit acest templu și au așezat într'ânsul un frumos ideal. Adu-ți aminte, scumpe amice, cu câtă îngrijire ne întrebam acum 25 ani, la banchetul dela Focșani, unde se sărbătoreă inaugurarea liniei Buzău-Mărășești, veriga de oțel care unea de veci Moldova cu Muntenia, cum zicea în discursul său poetul-primar dela Iași; cu câtă îngrijire ne întrebam dacă vom isbuti în întreprinderea noastră: inginerii neavând ca câmp de activitate de cât funcționarismul! Această temere nu ne-a oprit în loc, căci credința eră tare în noi toți. În mai puțin de 25 ani câmpul de activitate s'a întins, dezvoltarea industrială a țării și inițiativa privată chiamă astăzi pe ingineri și aiurea de cât în funcțiunile statului. Templul s'a mărit și corpul ingineresc este conștient de rolul său în Stat și de datoria sa de a apăra cu tărie și cu independență știința românească ori de unde ar veni atacurile contra ei. Manifestațiunile recente dovedesc aceasta. Onoare Societății Politecnice și inginerilor români. Onoare și D-tale scumpe Președinte, care nu ai permis ca reaua voință, ignoranța sau trebuințele politice să înjosească și să batjocorească munca inginerilor români. Ca inginer și membru în Societatea Politecnică îți mulțumesc cu recunoștință și îți urez să stai încă mult timp în fruntea noastră; urez asemenea tinerilor camarazi, urmașii noștri, să sărbătorească nunta de argint a Societății, conștienți și mândri că au împodobit și mai mult Templul nostru și că au făcut și mai mare și mai frumos ideal așezat într'ânsul.

Să trăiască Societatea Politecnică!

Și D-ta, iubite Președinte, primește o frățească strângere de mână din partea amicului D-tale recunoscător.“

C. P. Olănescu.

Scrisoarea D-lui Ministru I. Grădișteanu

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE

CABINETUL MINISTRULUI

Domnule Președinte,

„Fiind împedecat de a lua parte la banchetul Societății Politecnice, vă rog să arătați membrilor ei via mea părere de rău că nu pot petrece o seară, care mi-ar fi cu deosebire plăcută, în mijlocul lor.

Primiți, Vă rog, cu acest prilej, asigurarea prieteniei mele nestrămutate, atât pentru Societate, cât și pentru D-nia Voastră“.

Ion C. Grădișteanu.

3/16 Decembrie 1906.

După aceasta D-l Al. G. Crăscu, luând cuvântul, toastează următoarele :

Iubiți camarazi,

Stimatul nostru președinte a urât ca Societatea noastră să prospereze și să sârbeze cu bine și aniversarea a 50 ani a existenței sale.

Eu doresc, și de sigur și d-voastră împărtașiți aceiași dorință, ca cei mai vechi dintre noi, adică D-nii inspectori generali, să trăiască sănătoși până atunci, ca să avem fericirea a sărbători cu toții aniversarea de 50 ani, iar până atunci cei mai înalți în grad să dea sprijinul lor celor tineri, care vor trebui să lucreze cu râvnă și după povețele șefilor, de oarece numai prin iubire reciprocă și armonică lucrare se pot ridica unii pe alții.

Așa, după cum mi s'a spus, de cei ce au lucrat sub direcțiunea regretatului P. Ene, acesta s'a ridicat dând tot sprijinul său și ridicând pe inginerii ce au servit sub ordinele sale.

Doresc ca, deși Societatea noastră nu este politică, totuși când vre-un membru al ei ar ajunge la cea mai înaltă treaptă la care poate spera cine-va, adică aceia de ministru, să lucreze ca și onoratul C. Olănescu, și alți ingineri-ministri, în interesul inginerilor, care formează un corp de activitate folositoare țării.

Termin, iubiți camarazi, rugându-vă a bea în sănătatea D-lor inspectori generali. Să trăiască (aplauze).

D-l *Al. Cottescu*, spune că pentru sărbătorirea unei asemenea zile nu e destul numai să se vorbească și să se ție discursuri, căci «*verba volant, scripta manent*»; unei asemenea serbări să-i consacram un fapt mai neperitor. Adaogă apoi că colegul și camaradul nostru D-l *N. Hêrjeu* a dat o idee: aceia de a se bate o medalie comemorativă, pentru aniversarea pe care o serbăm.

Entuziasmul este general și toți strigă: «*Trăiască D-l Hêrjeu*».

D-l *Al. Cottescu* citește următoarea telegramă pe care o expediază *M. S. Regelui*.

Majestăței Sale Regelui Carol

București.

Membrii Societății Politecnice întruniți la banchetul prin care se sărbătorește azi aniversarea a 25 ani de existență a acestei Societăți, plini de recunoștință pentru înaltul și puternicul sprijin de care pururea s'au bucurat pe lângă Majestatea Voastră și plini de admirație pentru operele neperitoare săvârșite în toate ramurile activității noastre naționale în decursul celor 40 de ani de glorioasă domnie a Majestății Voastre, reînoesc și cu această ocazie expresia sentimentelor lor de profundă recunoștință, dragoste respectoasă și venerațiune și urează Majestății Voastre viață îndelungală pentru prosperitatea țării și pentru fericirea întregului neam Românesc.

Să trăiască Majestatea Voastră.

Să trăiască Majestatea Sa Regina și Augusta Voastră familie.

Toți membrii Societății Politecnice. *)

D-l *N. N. Hêrjeu* închină pentru D-l *Gr. Cerkez*.

D-l *N. Gallea*, luând cuvântul zice, să vă uniți cu mine și rugăm pe președintele nostru D-l *Al. Cottescu* să se ducă la D-l *C. Olănescu* și la D-l *Ministru Grădișteanu* să le exprime mulțumirile noastre, pentru dragostea ce au avut și o au pentru Societatea noastră.

---

*) A doua zi, după banchet, Majestatea Sa Regele a binevoit a ne trimete un răspuns la această telegramă, pe care îl publicăm în întregime la sfârșitul acestei dări de seamă.

D-l C. Alimănișteanu luând cuvântul spune, că sărbarea de azi a Societății Politecnice are o foarte mare importanță, având mai ales în vedere rolul pe care Corpul Tecnic îl va avea de îndeplinit în dezvoltarea socială și politică a țării. Două sunt principiile mari care au dus lumea la progresele de astăzi: *Principiul asociațiunii și principiul diviziunii muncii.*

Din primul punct de vedere țin să constat cu regret că numărul mic de membri prezenți la acest banchet, nu corespunde cu importanța acestei serbări. Aș fi dorit să văd aici adunați pe mai toți membrii Societății, după cum în 1895 i-am văzut pe toți adunați la banchetul pe care Corpul Tecnic l'a dat D-lui *Anghel Saligny*, după inaugurarea Podului peste Dunăre.

Din al doilea punct de vedere, ați văzut că înainte se puneau chiar farmaciști, pentru a face lucrări tehnice. Acum, și în viitor, lucrul acesta nu mai este admisibil, ci fie-care trebuie să vie în specialitatea sa, să contribuie pentru progresul economic, cultural și politic al țării. Se petrece azi ceva anormal, căci oameni fără cunoștințe speciale, care după cum vă aduceți aminte, în mare parte nu erau în stare să se ție de noi prin școli, și care nici nu știm cum și le-au terminat, vin astăzi să ne judece pe noi. Trebuie ca știința și capacitatea să iă în viitor locul unor spoeli, pe care numai Dumnezeu știe în ce balanță să le cântărească.

Pentru a putea ajunge la acest scop ne trebuie solidaritate. Cred că este absolută nevoie ca fiecare din noi să consacram cel puțin o zi pe lună, în care să ne întâlnim, să discutăm și să ne consfătuim la sediul Societății noastre.

Termină ridicând paharul său pentru solidaritatea ce trebuie să ne unească, oricare ar fi nevoile care ne-ar chema.

D-l N. Cioculescu spune cam următoarele :

Pentru că ne găsim, iubiți colegi, după cum a observat D-l Alimănișteanu, într'o adunare restrânsă și deci cu un caracter mai intim, să-mi dați voie a fi în cuvântarea mea mai puțin ceremonios ca D-sa.

S'ar zice că a fost dat Societății noastre să-și serbeze jubileu de 25 de ani dela înființarea sa, în împrejurări nu tocmai măgulitoare pentru noi, căci tocmai în anii din urmă s'a căutat să se dovedească că corpul tehnic românesc nu a câștigat pe deplin încrederea generală a țării în destoinicia sa. Această lipsă de încredere s'a manifestat însă din fericire numai în mod sporadic și pentru a proba neglijabila ei importanță, să-mi dați voie a recurge la un exemplu comparativ luat din mecanică.

Țara noastră, ca și unele țări din Europa occidentală, se găsea la începutul secolului precedent într-o pozițiune de echilibru nestabil, provocată de străinii ce năvăliseră în ea pe toate căile, și reușiseră a-i turbura regulata evoluțiune către fericitele ei destinuri. În anul 1821 însă, o fericită și norocoasă mișcare pornită de peste Olt, completă discreditarea acelor străini și a restabilit în țară poziția de echilibru stabil. După cum cunoașteți, un corp deranjat din starea de echilibru stabil mai face câteva oscilațiuni (în cazul nostru câteva efortări zadarnice), pentru a reveni în poziția din care a fost mișcat. Eră deci de așteptat că străinii, ori de unde ar proveni ei, să caute a redobândi ceiace perduseră în țara noastră. Astfel se explică cum azi, după o lungă trecere de timp, ei au reînceput să-și regăsească pe ici și pe colo terenul pierdut. Comparația ce fac devine cu atât mai potrivită, cu cât vedem că actuala mișcare de reacțiune a pornit tot de peste Olt, de unde altă dată pornise acțiunea. Pe când deci odinioară un Tudor Vladimirescu făcuse o adevărată revoluțiune ca să redea România Românilor, astfel în anii din urmă s'a putut găsi un oltean care făcând o mișcare în sens invers, a reușit să reintroducă cu onoruri pe un inginer străin cu toată suita lui. Și precum odinioară vrednicul oltean, tăbărând cu pandurii săi în câmpul Cotrocenilor, reușise cu ușurință de a convinge pe sfetnicii de atunci ai țării ca s'o rupă definitiv cu străinismul, tot astfel în timpii din urmă un oltean urmaș a avut tristul noroc de a vedeă exemplul său imitat de unii din sfetnicii actuali din București și Ploști.

Acestea sunt dară oscilațiunile de care am vorbit la început și precum oscilațiunile mecanice se stâng din cauza rezistenței aerului și a altor factori, să fim convinși, iubiți colegi, că prin munca noastră nepregetată, vom formă un mediu încunjurător destul de rezistent, care să fie în stare a opri pe viitor orice dăinuiri în desvoltarea noastră națională.

În această ordine de idei, vă rog a vă asocia cu mine, ca pe deoparte, să exprimăm sincerile noastre păreri de rău camarazilor din serviciul tehnic al comunei București, cari după o carieră strălucită de 20—25 ani au fost trimiși să reînceapă ucenicia la un meseriaș străin, iar pe de altă parte să închinăm paharele noastre în sănătatea aceloră dintre noi, care prin munca lor inteligentă și fără de răgaz, au contribuit în cea mai mare măsură să câștige pentru corpul nostru tehnic neștrămutată încredere a diriguiților cei mai luminați ai țării noastre.

Se naște apoi o discuție între D-nii *Alimănișteanu* și *Ciuculescu* care produce mult haz.

D-l *N. Cucu* spune că ar fi dorit ca alt cineva să explice

semnificația ultimelor cuvântări rostite de D-l *Cioculescu* și *Alimănișteanu*. Arată în câteva cuvinte că aceste cuvântări pe lângă partea veselă, au și o parte serioasă care și are rostul ei.

D-l *Aur. Arsenescu* aclamat, pe tonul unui inginer strein, vorbind românește, se miră de campania ce inginerii români o duc contra lui și a semenilor lui. Spune că dânsul nu a făcut altceva decât să vină în țară ca să câștige și el ceva bani, căci a auzit că România e țară bogată în care mulți de-ai lui au făcut daraveri frumoase. Că el a început să scoată apă din piatră seacă, de ce-i miră pe inginerii români? Să scoată și ei, dacă le dă mâna! Că a adus tuburi din patrie care au plesnit, asta se datorește faptului că n'au avut timpul să se aclimatizeze, cum de altfel fiecare poate observa și la D-sa, care cu toată bună-voința ce are, tot n'a ajuns să poseadă destul de bine această limbă atât de folositoare pentru d-sa și pentru marile afaceri pe care și le-a propus a face și pentru care a mai făcut rost de alte lucrări de încă două milioane!

Și să nu vă pară rău D-lor că noi străinii căutăm să câștigăm o bucatică de cozonac aci la D-voastră! Și alte țări au străinii lor, mai puțini poate, dar 'i au. Și dacă vreți să scăpați de ei, faceți, nu ca ei, dar mai bine și mai temeinic, dezvoltăți în ceilalți, netecnici, sentimentul adevărului tehnic și atunci noiăștia nu vom mai putea să ne plasăm *ilustrele* și *specialele* noastre cunoștinți, aci în țară; vom căuta atunci afaceri în altă parte, dacă vom mai găsi *teren* ca la d-voastră.

Cuvântarea D-lui *Arsenescu* a stârnit îndelungi aplauze și ovațiuni.

D-l *Al. G. Orăscu* încheie seria toasturilor ridicând un pahar pentru D-l *Arsenescu*.

La ora 11³⁰ banchetul a luat sfârșit. Toți membrii au plecat cu cele mai frumoase impresii, încântați de momentele petrecute în atmosfera de prietenie și cordialitate ce a domnit în tot timpul banchetului, ducând cu ei o vie amintire a acestei frumoase serbări.

N. Georgescu

Inginer în Serviciul Hidraulic.

Răspunsul Majestății Sale Regelui

C A S A

București, 3 Decembrie 1906.

M. S. REGELUI

Domnule Președinte,

M. S. Regele a primit cu plăcere telegrama prin care Domnii membri ai Societății Politecnice, cu prilejul aniversării a 25 ani de existență a Societății, 'I aduc urări și 'I reînnoesc sentimentele D-lor de venerațiune și credință.

Majestatea Sa, foarte simțitor la aceste frumoase sentimente, a binevoit a mă însărcina. Domnule Președinte, de a vă transmite Inaltele Sale mulțumiri atât D-voastre cât și tuturor D-lor membri ai Societății, precum și urările ce le face la rândul Său pentru prosperitatea Societății.

Primiți vă rog, Domnule Președinte, încredințarea prea osebitei mele considerațiuni.

Mareșalul Curței, **GENERAL PRIBOIANU.**

Domniei-Sale

Domnului Președinte al Societății Politecnice.